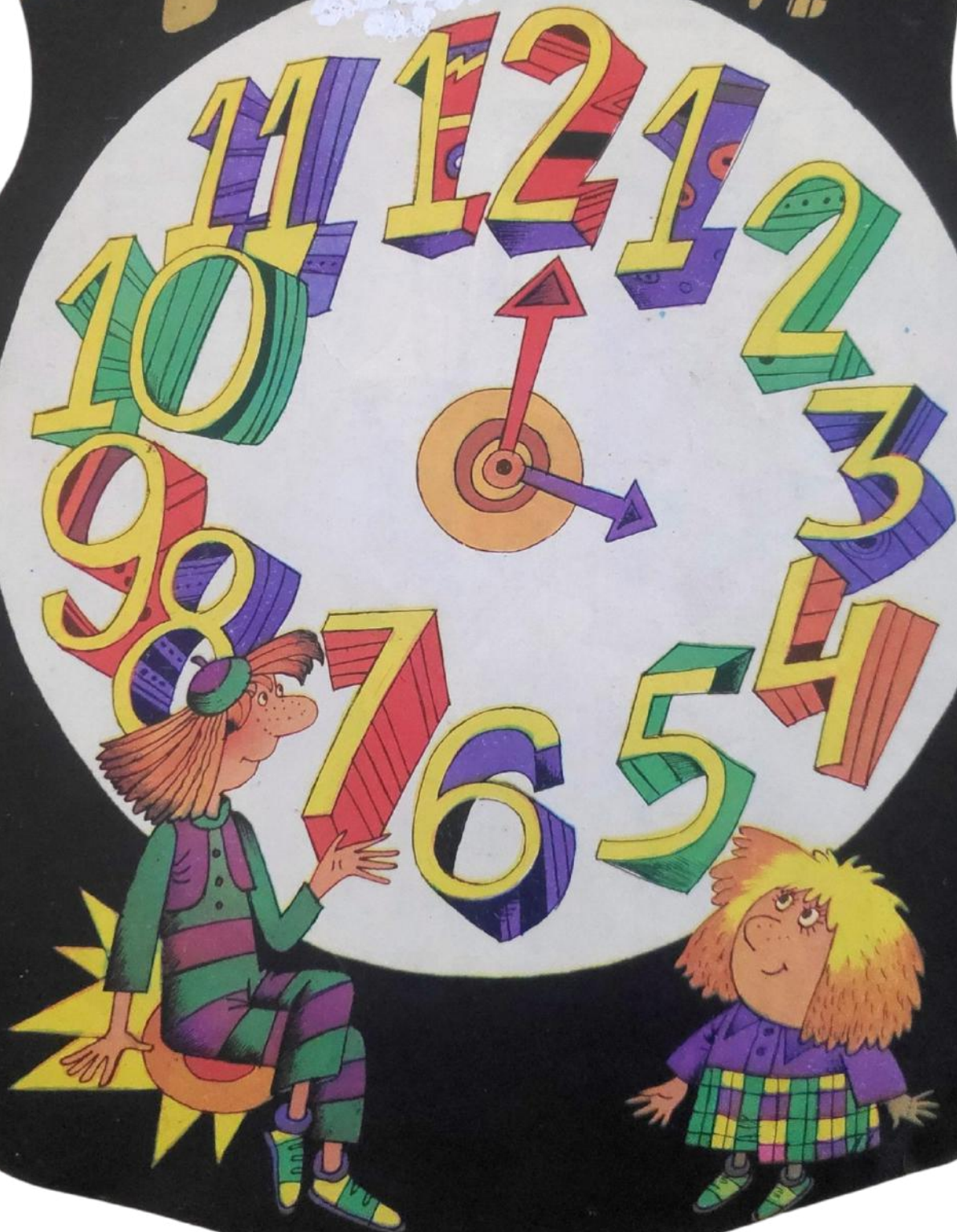

ПАНІК і ФУЗЯ КУПУЮТЬ ГОДИННИКА

Любий друже! Прочитай книжечку до кінця, а опісля повернися до цієї сторінки, подивися на намальовані годинники і скажи, де художник помилився?

Пантлик і Фузя — два веселих клоуни. Пантлик — довгий і худенький, Фузя — низький і товстенький. Клоуни приятелюють і страшенно люблять різні пригоди.

— Фузю, вставай! — гукнув Пантлик вранці під Фузиним вікном. — Час братися до роботи!
Заспаний Фузя визирнув у вікно і невдоволено пробурмотів:

— Час, час... Де він, той час? Туди час, сюди час, а хто його бачив хоч раз?

— Овва! — сказав Пантлик. Справді, ти не знайомий з цим паном. Отож настав час купити тобі ГОДИННИКА.

— Годинника? Навіщо він мені?

— Бо саме у ньому живе пан Час. Збирайся швидше!

У крамниці

— Дайте нам, будь ласка, он того великого годинника. Бачиш, Фузю, які великі на ньому цифри? Тобі буде чудово видно, котра година.

— Аякже! Але чому на ньому аж дві стрілки? Вони що, показують аж дві години одразу?

— Ні, Фузю! ГОДИНИ показує *маленька товстенька стрілка*. А *тонка і довга* показує ХВИЛИНИ. Поки товстенька один раз обійде по колу циферблат, тоненька встигає обігти його аж дванадцять разів!

— Зовсім як ми з тобою, Пантлику! Я, маленький і товстенький, ходжу повільно, а ти, довгий і худий, бігаєш швидко!

— Цікаво, а цей годинник може пройтися трішечки назад?
От, скажімо, час вставати, а я йому моргнув і він — рраз! —
на годинку назад пішов — і я собі ще годинку посплю!
— Фузю, не плети казна-що! Годинник назад не ходить!
— Тоді я його не купуватиму! Я куплю собі інший!

— Фузю, на світі нема годинника, який би ходив назад, тому що час назад не повертається!
— Ну, коли так... А що далі? — спитав Фузя.
— Далі я навчу тебе пізнавати, котра година.
— Як? То їх ще й пізнавати треба? Хіба вони не схожі одна на одну?
— Ні, Фузю, бо кожна година — неначе людина. Вона циферблатом крокує невпинно. Одна до роботи тебе піднімає, а інша година у ліжку вкладає. Одна тобі вичистить зуби як слід, а інша посадить тебе за обід. Знайомся: ось усі дванадцять годин.

— Звати їх — Перша, Друга, Третя, Четверта, П'ята, Шоста, Сьома, Восьма, Дев'ята, Десята, Одинадцята і Дванадцята.

— Ну, це запам'ятати легко. Скільки цифр на циферблаті, стільки й годин!

— А тепер, Фузю, домовся з кожною, за чим вона слідкуватиме, і запиши на листочок, щоб не забути.

— Восьма — за сніданком, Перша — за обідом, Сьома — за вечерею, Восьма — за "Вечірньою казкою"... Стривай, стривай! А чому це у мене вийшло, що Восьма година записалася двічі?

— Тому, Фузю, що ти порахував денні й нічні години разом!

— Як це разом?

— Бо є 12 годин нічних і 12 денних.

— Ой-ой! Зв'язався на свою голову! То їх, виходить, аж двадцять чотири? А як же їх розрізнити? Вони що — одні білі, а другі чорні?

Ці сторіночки ти, друже,
повісь у своєму куточку.
На циферблаті годинника
намалюй /якщо зможеш
— сам/ цифри, стрілки
можна вирізати з карто-
ну і прикріпити дротом
чи скріпкою, щоб вони
могли рухатися.

За годинником вчися визначати час, а розпорядок
дня склади і з допомогою дорослих і запиши.

60xВЛИН = 1ГОДИНА

60

4.5

15

30

1

2

— Дуже просто. Години починають рахувати опівночі. А опівдні, коли мине Дванадцята, рахують далі — Тринадцята, Чотирнадцята... Це так, ніби людина має ім'я й по батькові: Перша — Тринадцята, Друга — Чотирнадцята... Шоста — Вісімнадцята. І закінчують рахувати знову опівночі. А всі 24 години разом називаються ДОБОЮ. Тобто один день і одна ніч — це і є доба. Зрозумів?

—...Умгу... Тобто я лягатиму спати не у вісім, а у двадцять годин.

— Не "у двадцять" — так не кажуть, а о двадцятій годині.

— Знаєш, Пантлику, ти мене зовсім заплутав: о двадцятій, о тридцятій, о шістдесятій...

— А от шістдесятої години якраз і нема. Є лишень шістдесята хвилина.

— Що?! Я так не граюся! Ще хвилини! І аж шістдесят! І їх теж треба всіх знати по імені й по батькові?!

— Ні, Фузю! Бо шістдесят хвилин має кожна година. І вони всі однакові.

— Ага, як курчата у квочки!

— А на циферблаті між кожною цифрою-годиною сховано по п'ять хвилин.

— Пантлику, давай обійдемося без хвилин, га?

— Кепсько тобі буде, Фузю, без хвилин!

— Це ж чому?

— Уяви собі, наприклад, що я призначив тобі побачення між Першою /Тринадцятотою/ і Другою /Чотирнадцятотою/ годинами. Надворі вітер, дощ, сніг, град. А ти стоїш і чекаєш мене цілісіньку годину на розі. А якщо я скажу: "Чекай мене за п'ять хвилин о другій", — ти не гаятимеш часу і прийдеш без запізнення.

РІК
ДОБА
ГОДИНА
ХВИЛИНА

365 дІВ
24 ГОДИНИ
60 ХВИЛИН
60 СЕКУНД

— До речі пан Час дуже не любить, щоб його гаяли! Якщо ти щодня і щогодини не втрачатимеш ані хвилини, стане другом циферблат і у справах буде лад!

— Зрозумів! Тоді я призначаю Сьому годину з тридцятьма хвилинами слідкувати за вставанням і вмиванням, а Дев'ятнадцяту з двадцятьма хвилинами — за прогулянкою.

— Фузю, хочеш знати, що у тебе вийшло?

— Що?

— РОЗПОРЯДОК ДНЯ! Тепер ти не спізнаватимешся ні на репетиції, ні на вечерю!

— Ну, правду кажучи, на вечерю я не спізнаюсь ніколи!

— Це ж чому, Фузю?

— Бо в мене є свій дуже точний годинник!

— Де?

— Отут! — Фузя хитро посміхнувся і поглядив себе рукою по животі.

Друже, склади й собі розпорядок дня. Дотримуючись його, ти не гаятимеш даремно час, багато встигнеш і ніколи не спізнаватимешся!

6-17

Київ "Трайлик" 1996
Малик Галина Миколаївна
ПАНТЛИК І ФУЗЯ КУПУЮТЬ ГОДИННИКА
Для дітей 5 — 8 років

Малюнки Серцевої Валентини Германівни.

Редактор І. І. Важал. Художній редактор О. З. Артюшенко.
Технічний редактор В. І. Самборук. Коректор Р. М. Зарем-
бовська. Здано на виробництво 18.05.92. Підписано до друку
10.10.96. Формат 60x84/8. Папір офсетний. Гарнітура таймс.
Друк офсетний. Умови друк. арк. 1,86. Умови фарб.-відб.
8,0. Обл.-вид. арк. 8,91. Зам. 811.

Видавництво "Трайлик", 254107, Київ, Татарська, 3/2.
АТ "Подіграфсервіс", 310012, Харків, Червоної риди, 14.

4803640201—30
М 230—96 не оголош.

© Галина Малик, 1996
© Валентина Серцова,
малюнки, 1996

ISBN 5-8357-0089-X